

[Henry Christensen.]

fundsmagtens side har lagt mange alvorlige byrder på. Derfor føles det også som en ulykkelig ting for tusinder af disse mennesker, at der ikke vises en bedre forståelse for dem f. eks. i en lovgivning af den art, der ellers skulle være en ordening, der skabte en virkelig bred, folkelig sikkerhedsordening.

Der er desværre andre uligheder i det moderne samfund. Jeg tænker på ulighederne imellem de forskellige egne i vort land. Venstre har i det forløbne folketingsår lagt stærk vægt på at komme i gang med et arbejde om en egentlig lokaliseringspolitik, og det vil vi vende tilbage til i den kommende arbejdsperiode. Det gælder også i kravet om en nødvendig, mere rimelig administration af loven om by- og landzoner. Det har været os en meget stor skuffelse, at regeringen, der jo i øvrigt har haft tid til alverdens mange ting, på ét område har lagt en forbløffende passiv holdning for dagen, nemlig når det gjaldt om at komme videre med en mere retfærdig byrdefordeling imellem de rige og de fattige kommuner her i landet. Jeg erindrer, med hvilken retfærdig harme den nuværende statsminister, da han var gruppeformand for socialdemokratiet i dets oppositionsperiode, angreb den daværende regering for, at man dengang ikke var kommet langt nok med byrdefordelingen her i landet. Jeg glædede mig egentlig over den oppositionsindsats, for den syntes jeg dog der var noget perspektiv i.

Men det var altså noget, der skulle bruges til at kritisere den forrige regering, der dog gjorde noget på disse områder, der tog de første afgørende skridt, og som klart erklærede, at dette var skridt, der skulle følges videre. Og så møder vi nu en regering, der førte en så voldsomt urimelig agitation mod os, og som lader opgaven totalt ligge. Jeg er godt klar over, at der finder nogle helt uundgåelige korrektioner sted som følge af de ting, der sker med sygedagpengene, leddene i den sociale sikringsordening i det hele taget. Men når det drejer sig om det fundamentale: at få skabt en større rimelighed i vilkårene for de mennesker, der bor i de svage kommuner, og dem, der bor i de velhavende, har regeringen altså vist en totalt negativ holdning, en total passivitet, og så kan man altså spørge: hvad er så

egentlig indholdet af den sociale holdning, man gerne vil give udtryk for?

I forbindelse med byrdeudligningen tabte man også et afgørende skridt, da man i forbindelse med diskussionen om storamtet, som jeg håber er puttet i en forsvarligt til-lukket mælpose, afstod fra at medvirke til at gennemføre det, vi kunne have gennemført i dette folketingsår, nemlig en fornuftig byrdeudligning i hovedstadsområdet. Det har ikke alene betydning for dette område; det var også et vigtigt led for at komme videre i den almindelige byrdeudligning.

Må jeg tage disse ting som udtryk for, at der ikke er den fornødne interesse eller vilje i regeringen til tilstrækkelig hurtigt at få gjort noget ved disse ting. En social politik her i landet må også give sig udslag i, at der skabes mere socialt lige vilkår imellem de forskellige egne af landet, og det er måske en af de ting, det er vigtigst at interessere sig for også ud fra mange andre hensyn end bare de sociale hensyn.

Jeg skal med disse bemærkninger vise venstres forhandlingsvilje over for regeringen ved at give udtryk for, at også vi kan stemme for forslaget til tillægsbevillingslov.

Niels Helveg Petersen: Der har jo for nylig i folketinget været en udenrigspolitisk debat, så jeg skal ikke gøre mange bemærkninger om de udenrigspolitiske anliggender.

Men der er siden på to betydningsfulde områder sket væsentligt nyt. Østtraktaterne er godkendt, og dermed åbner der sig, tror jeg, en ny æra af samarbejdsmuligheder mellem Vesteuropa og Østeuropa. Jerntæppet er ved at blive hævet. Vi er på rette spor i denne sag. En omfattende normalisering af forholdet mellem Øst- og Vesteuropa står nu for døren.

Der har været avisforlydender om, at der under denne debat skulle rejses spørgsmålet om anerkendelse af DDR straks og nu. Det radikale venstre må fraråde forsøg på at gøre dette spørgsmål til et hovedpunkt i dagens debat. Vi agter ikke at medvirke til, at det bliver et hovedpunkt. I det hele taget må jeg sige på mit partis vegne, at det tjener ikke dansk udenrigspolitik eller folketingets anseelse, når vi forsøger med dagsordensvedtagelser i løbet